

Wiesław Makowski ps. "Wacław". (1913-1944)

Urodził się 13 kwietnia 1913 r. w majątku Samuelów, gubernii Mińskiej. Syn majora Czesława Makowskiego i Marii z d. Michałowskiej. Wnuk Wacława Makowskiego, znanego księgarza, który wraz z Elżą Orzeszkową założył w 1879 roku księgarnię polską w Wilnie.

Po ukończeniu 4-ch klas GZA w Wilnie w 1928 roku zdaje egzamin konkursowy do korpusu kadetów Nr 2 w Chełmnie, skąd przechodzi do korpusu kadetów Nr 1 im. marszałka J. Piłsudskiego we Lwowie. Po zdaniu matury w 1933 roku zostaje przyjęty do Szkoły Zawodowej Podchorążych Kawalerii w Grudziądzu. Kończy ją celująco w 1935 roku, dostając stopień podporucznika i przydział do 5-go pułku ułanów zasławskich w Ostrołęce, w którym służył w 1920 roku jego ojciec, kawaler orderu Virtuti Militari. Służbę wojskową pełni wzorowo. Rozwija też dalej ujawnione już w harcerstwie w Wilnie wybitne zdolności sportowe. Doceniając je pułk wysyła go na różnego rodzaju kursy, treningi i zawody sportowe. W 1939 roku zdobywa mistrzostwo armii w pięcioboju olimpijskim, stając się tym samym poważnym kandydatem wojska polskiego na przyszłą olimpiadę. W tymże roku zostaje awansowany do stopnia porucznika.

W kampanii wrześniowej walczy jako dowódca 1-wszego plutonu, 3-go szwadronu 5-go pułku ułanów zasławskich na granicy Prus Wschodnich, przeprowadzającego natarcie na niemiecką stronę. W ciągłych bojach (w składzie podlaskiej brygady) pułk ponosi duże straty. Gdy sytuacja staje się krytyczna jego dowódca wybiera Makowskiego spośród ochotników do uratowania sztandaru.

Z dwoma wybranymi przez siebie podoficerami przedziera się przez niemiecki pierścień okrażeń, dążąc zgodnie z rozkazem ku Wilnu. Dociera tam w chwili wkraczania doń wojsk sowieckich. Po ukryciu sztandaru w Zapolcach - folwarku rodziców Makowski z jednostkami garnizonu wileńskiego przekracza granicę Litwy, gdzie zostaje internowany. Wkrótce ucieka stamtąd i wyrabia sobie dokumenty celem przedostania się do wojska na zachód. Zostaje jednak aresztowany i osadzony w więzieniu, w forcie V-tym pod Kownem.

W trakcie sowieckiej wywózki oficerów polskich z więzień w 1940 roku ucieka ponownie. Udaje się do Wilna gdzie się ukrywa pracując jako robotnik kolejowy pod fałszywym nazwiskiem - Wacław Żyliński. Zaczyna też działać w konspiracji pod pseudonimem "Wacław".

(K. Stankiewicz, Związek Polaków)

W 1942 roku otrzymuje z Komendy Okręgu zadanie zorganizowania sieci konspiracyjnej na terenach przyległych do puszczy Rudnickiej od strony Wilna. Organizuje ośrodki dywersyjne w Ropiejach i Jurgielanach, we współpracy z bosmanem Janem Czerwińskim - pseudonim "Żuk"; ppor Antonim Michniewiczem, Józefem i Stanisławem Orłowskimi; nadaje siatce konspiracyjnej bardzo dobrze sprawdzające się formy organizacyjne.

Z chwilą powołania oddziału partyzanckiego pod dowództwem por. Wilhelma Tupikowskiego, wkrótce przekształconego w 7-mą brygadę AK, zostaje mianowany z-cą dowódcy ^{d/s. operacyjnych} inicjator i organizator licznych akcji bojowych, w których osobiście bierze udział.

** wykaz akcji w oświadczeniu Wilhelma Tupikowskiego*

Zginął śmiercią tragiczną 1-go czerwca 1944 roku we wsi Gaj.

Pochowany z honorami wojskowymi na cmentarzu brygady przy kościółku w Skorbusianach. Odznaczony pośmiertnie w 1994 roku Krzyżem Armii Krajowej.

"Mówią Wieki" - magazyn historyczny Warszawa, czerwiec 1959;
 J. Bohdanowicz "Brygada Wilhelma", Gdańsk 1998, (zawierająca relacje A. Michniewicza, St. Orłowskiego, J. Dzierżyńskiego, W. Tupikowskiego). *M. Boskiego*
 "Wilnianie we wrześniu 1939 roku", Bydgoszcz 2000;
 Longin Tomaszewski "Wileńszczyzna lat wojny i okupacji 1939-1945", Warszawa 2001.

*Wiesław Makowski (ojciec) Wspomnienia o s.p. Wiesławie Makowskim - Wilno 1944
 oświadczenie Wilhelma Tupikowskiego i załącznik do stopy*

** między in. : 1944. 21.03 - robotnik oddziału "Organizacji Todt" - Biała Haka*

Am 13. März 1917 wurde Malenkow als Mitglied der Arbeiterpartei in die Duma gewählt. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.

Im Oktober 1917 wurde Malenkow Mitglied der Zentralkomitee der Arbeiterpartei. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.

Im Oktober 1917 wurde Malenkow Mitglied der Zentralkomitee der Arbeiterpartei. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.

Im Oktober 1917 wurde Malenkow Mitglied der Zentralkomitee der Arbeiterpartei. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.

Im Oktober 1917 wurde Malenkow Mitglied der Zentralkomitee der Arbeiterpartei. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.

Im Oktober 1917 wurde Malenkow Mitglied der Zentralkomitee der Arbeiterpartei. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.

Im Oktober 1917 wurde Malenkow Mitglied der Zentralkomitee der Arbeiterpartei. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.

Im Oktober 1917 wurde Malenkow Mitglied der Zentralkomitee der Arbeiterpartei. Er war ein aktiver Teilnehmer an den Revolutionen von 1917 und 1918.